

В ЕДИН ГЛАС 27: Мисия за всички

Проповед за глобалното начало на кампанията

Нека свети вашата светлина

Бележка към проповедника: Тази проповед се изнася днес в църквите на адвентистите от седмия ден по целия свят, когато нашата църква слага началото на кампанията В ЕДИН ГЛАС 27: МИСИЯ ЗА ВСИЧКИ. При средно темпо, проповедта продължава около 30 минути. Проповядвайте я като своя собствена, със собствения си глас, с лицата от местната ви църква пред вас. Всички цитати от Библията са взети от Ревизирания превод.

Проповед за Глобалното начало на кампанията В ЕДИН ГЛАС 27

Събота, 5 септември 2026

Основен текст: Матей 5:14-16

Братя и сестри, честита събота.

Каква привилегия е днес заедно да се покланяме на Бога. Дошли сме от различни домове и различни семейства, но заедно сме една църква. Някои са тук, носейки радост; други са тук, носейки бreme, което никой друг не може да види. Някои принадлежат към тази църква от много години; други може би идват за първи път. И все пак Исус ни е събрал тук като едно църковно семейство.

И днес нашата църква не се покланя сама. В местните църкви по целия свят – големи и малки, градски и селски, срещащи се в исторически църковни здания, наети салони, домове, училища и обикновени сгради – нашите братя и сестри също като нас насочват вниманието си към една и съща мисия. Не всички говорим един и същ език или служим в една и съща обстановка. И все пак в лицето на Исус Христос имаме един Спасител, една надежда, една вест и една мисия.

Тази мисия е за всеки ученик на Исус; тя е част от Великата поръчка на Исус, дадена в Матей 28:18-20, и започва тук, в нашата църква.

Днес, в Световния ден на Глобалното начало на кампанията В ЕДИН ГЛАС 27, нашата местна църква се присъединява към това световно движение. През септември 2027 г. ще отбележим две хиляди години от кръщението на Исус в река Йордан и помазването Му от Светия Дух за общественото Му служение. За да отбележи този важен момент, Църквата на адвентистите от седмия ден кани членовете си по целия свят да се обединят чрез инициативата **В ЕДИН ГЛАС 27: МИСИЯ ЗА ВСИЧКИ**, издигаща Исус. Ние сме поканени да предоставим всяко налично средство

за комуникация в ръцете на Бога. Нашата цел не е просто да създаваме повече съдържание, а да прогласяваме Спасителя, който обещава в Откровение 21:5: **„Ето, подновявам всичко.“** Точно както служението на Христос започна в силата на Духа, нашата мисия също трябва да започне от там.

За някои това означава публична страница в социалните мрежи. За други това означава семейна група за съобщения, телефонно обаждане, радиопредаване, печатна покана, личен разговор, храна, споделена със съсед, или вярна молитва, изречена насаме. Това не е мисия само за млади хора, професионални комуникатори или такива с много последователи.

Въпросът пред нас не е просто: „Ще публикуваме ли материал?“ По-дълбокият въпрос е: **„Ще позволя ли светлината ми да свети?“** Има разлика между показването и перченето.

Перченето кара вестта да се върти около мен – моят образ, моето влияние, моето признание, моите числа. Показването ме поставя в служба на Христос и на хората. Перченето пита: „Как това може да ме направи видим?“ Показването пита: „Как може Исус да стане видим?“ Перченето изиска публика. Показването обича една личност. Перченето брои последователи. Показването следва Исус.

Нека отворим Библиите си на Матей 5:14-16: *„Вие сте светлината на света. Град, поставен на хълм, не може да се укрие. И когато запалят светило, не го слагат под шиника, а на светилника и то свети на всички, които са в къщи. Също така нека свети вашата светлина пред човеците, за да виждат добрите ви дела и да прославят вашия Отец, Който е на небесата.“*

Обърнете внимание на посоката на стиха. Светлината е видима, но славата се издига нагоре. Хората виждат ученика, но прославят Отца. Исус не заповядва на последователите Си да изчезнат. Нито пък ни упълномощава да се поставим в центъра. **Ние ставаме видими, за да може Бог да бъде прославен.**

Това е същността на тази вест: **покажете се, но не се перчете. Нека светлината ви свети и насочва хората към Исус.**

Става въпрос за поклонение

Матей 5:16 ни казва да позволим на хората да видят добрите ни дела. Само няколко стиха по-късно, в Матей 6:1, Исус предупреждава последователите Си да не вършат праведни дела, „за да ви виждат“ другите. Противоречи ли си Исус? Не. В Матей 5 хората виждат делата и прославят Отца. В Матей 6 хората виждат делата и прославят извършителя. Действието може да изглежда подобно, но местоназначението на славата е различно.

Това разграничение е необходимо в дигиталната епоха. Някой библейски стих може да бъде публикуван за слава на Бога или може да бъде публикуван само за личностно израстване. Свидетелството може да възвеличи благодатта или може тихо да възвеличи човека, който го казва. Едно служение може да събере хора около Исус или може да събере хора около някоя личност. Платформата не определя мотива. Сърцето го прави.

Социалните мрежи ни учат да задаваме незабавни въпроси: Колко хора са гледали? Колко са харесали? Колко са споделили? Увеличил ли се е броят? Намалял ли е броят? Тези мерки могат да помогнат на комуникаторите да разберат дали съдържанието е достигнало до хората, но те са ненадеждни инструменти за измерване на верността. Една публикация може да обиколи света и все пак да е лишена от Светия Дух. Лично съобщение може да достигне до един ранен човек и да стане част от Божието дело за спасяване на живот.

Исус ни дава отрезвяващо предупреждение в Матей 7:21-23. Някои ще посочат собствените си действия и ще кажат: „Господи, Господи, ... не правехме ли много чудеса в Твое име?“ И все пак Исус ще отговори: „Никога не съм ви познавал.“ Опасността не е просто да вършим грешни неща. Опасността е да бъдем заети и активни, без да живеем във връзка с Христос.

Така че, преди да се запитаме: „Какво ще публикувам онлайн?“ или „Какво ще споделя с ближния си?“, трябва да се запитаме: **„Прекарал ли съм време с Отец?“**

Преди да отворим някое приложение, отворили ли сме Писанието? Преди да търсим по-голяма аудитория, потърсили ли сме тихия молитвен живот? Преди да кажем на света, че Исус дава мир, позволили ли сме на Исус да успокои собствените ни сърца? Преди да говорим в Негово име, познаваме ли Го – и позволяваме ли Му да знае всяка скрита стаичка в живота ни?

Молитвата не е украса около мисията. Молитвата е мястото, където мисията получава своята сила и чистота. **Трябва да бъдем с Исус, преди да говорим за Исус.**

Ето защо първото ни действие в Световния ден на Глобалното начало на кампанията не трябва да бъде само докосване на екран. То трябва да бъде предаване на сърцата ни.

Светлината е Исус

„Тогава Исус отново им говори: Аз съм светлината на света; който Ме следва, няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота.“ (Йоан 8:12)

Как изглежда светлината от Матей 5 в ежедневието? Изглежда като служенето на Исус. Исус отговаря в Йоан 13:34,35: „Както Аз ви

възлюбих, така и вие да се обичате един друг. По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате любов помежду си.” Разпознаващият белег на ученичеството не е остроумното брандиране или съвършената видео-обработка. Това е Христоводната любов.

Божията любов касае взаимоотношенията; тя търси общение, а не принуда. Това ни помага да разберем дигиталното свидетелстване. Ние не се опитваме да манипулираме хората, за да ги накараме да вземат решение, да надвием в спор или да се отнасяме с тях като с числа в някаква кампания. Ние се присъединяваме към Бога, Който с любов се обръща към хората и ги подканва към свободен отговор.

Светът няма да ни разпознае като ученици само защото изповядваме вяра в една биография. Светът ще разпознае нещо от Исус, когато изслушаме самотните, защитаваме малтретираните, говорим истината без жестокост, извиняваме се, когато сбъркаме, отказваме да унижаваме опонента си и оставаме присъстващи, когато някой страда.

Има достатъчно гняв онлайн. Има достатъчно подигравки. Има достатъчно съдържание, предназначено да разделя хората, така че някой да може да се възползва от страха им. Ученикът на Исус влиза в тази среда с друго намерение. Ние не се отказваме от истината, но говорим истината с любов. Не наричаме тъмнината светлина, но и не използваме истината като камък, за да нараним някого, за чието спасение Исус умря.

Елън Уайт обобщи служението на Исус в изречение, което трябва да ръководи дигиталното служение: „Само по Христовия път може да се стигне успешно до хората“ (Елън Уайт, *По стъпките на Великия Лекар*, стр. 143 – ориг.). След това тя обяснява модела: „Спасителят общуваше с хората като човек, Който им желае най-доброто. Съчувстваше им, помагаше в нуждите им и спечелваше доверието им. И тогава им заповядваше: “Следвайте Ме!”.

Забележете: Исус не започваше със самореклама. Той започваше с присъствие. Влизаше в села. Седеше на маси. Докосваше онези, които другите избягваха. Слушаше въпроси. Лекуваше рани. Плачеше на гроб. Говореше на съвестта, но никога не се отнасяше към човека като към проект.

Същият модел трябва да ръководи онлайн присъствието ни. Ние не просто излъчваме към хората; ние се приближаваме. Забелязваме, когато някой приятел замълчи. Изпращаме съобщението: „Мислех си за теб. Как се чувстваш наистина?“ Молим за разрешение: „Мога ли да се помоля за теб?“ Запомняме отговора и предприемаме последващи действия. Празнуваме доброто в живота на друг човек. Предлагаме практична помощ, когато публикацията разкрива истинска нужда. След това, когато доверието расте и Светият Дух отваря пътя, казваме: „Искаш ли да прочетеш едно обещание от Исус заедно с мен?“

Перченето създава съдържание. Показването култивира връзка. Перченето изиска внимание. Показването дава внимание.

Полето е близо и далеч

В Деяния 1:8 Исус дава на учениците Си карта на мисията: „*Ще бъдете свидетели за Мене както в Йерусалим, така и в цяла Юдея и Самария, и до края на земята.*“ Те трябваше да започнат оттам, където се намират, да преминат през близките региони, да пресекат трудни социални граници и да продължат към народите.

Книгата Деяния е историята на църква, която се е срещала хората там, където се намират. Петър проповядвал в Йерусалим. Филип отишъл в Самария и по-късно срещнал етиопски пътешественик на пустинния път. Павел разисквал в синагоги, говорил край река, влизал в домове, работил по пазари и се обръщал към мислители в Атина, започвайки с това, което те вече знаели. Вестта не се е променила, но вестителят обръщал внимание на обстановката. Евангелието останало вярно, докато подходът станал разбираем.

Нашият „Йерусалим“ започва точно пред вратите на тази църква: хората в домовете, на работните места, в училищата, кварталите и общността ни. Нашата „Юдея“ може да е по-широкият регион, свързан с нас чрез професия, език или споделен интерес. Нашата „Самария“ може да включва хората, които обикновено избягваме – тези, които: мислят различно, покланят се на Бог различно, идват от друга етническа група, принадлежат към друго поколение или носят рани, причинени точно от хората, на които са се доверявали. „Края на земята“ сега може да се появи на екран в ръката ни.

Използването на технологиите не замества седенето до болничното легло, прегръщането на скърбящо семейство или пълноценното превръщане в общност на тази местна църква. Не става въпрос за заместване, а за разширяване и отваряне на нова врата. Публикация може да сложи началото на въпрос. Някой текст може да носи обещание. Излъчването на живо може да запознае търсещия с Писанието. Гласовата бележка може да внесе молитвата в нечия тъмна нощ. Дигитална покана може да отведе човека до дом, малка група, изучаване на Библията, тази местна църква – или друга църква близо до тях – и до живот на ученичество.

Ако някой отговори, кой ще се моли с този човек? Кой ще отговори на въпроса? Кой ще предложи изучаване на Библията? Кой ще посрещне този човек, когато прекрачи прага ни?

Целта не е публикуването. Целта е хората да се срещнат с Исус.

Целта не е просто един поглед. Целта е връзка. Целта не е просто едно кликуване. Целта е разговор. Целта е молитва, Писание, общност, ученичество, кръщение и живот, подготвен за завръщането на Христос.

Бог призовава обикновените хора и ги подготвя да постигнат изключителни неща за Негова слава. Евангелизирането не е представление, запазено за специалисти. Няма нужда от известно име. Имате нужда от живот, предаден на Бога. Няма нужда от хиляди последователи. Имате нужда от любов към хората, които Бог вече е поставил близо до вас.

Доверява ви се някой, който първоначално никога не би се доверил на църковна реклама. Някой ще прочете съобщението ви, защото е получено от вашия номер. Някой ще изслуша свидетелството ви, защото е наблюдавал как сте преживели разочарование. Някой от вашето семейство може да пренебрегне публична кампания, но да отговори на искрена бележка от вас.

Вашият кръг може да се състои от петима души или от петдесет хиляди. Небето не ви моли да притежавате нещо, което попада в обхвата на някой друг. Небето ви моли да се посветите на обхвата, който имате.

Моментът е глобален

Трябва да разберем момента, в който Бог ни е поставил. Последният анализ на Digital 2026 към средата на годината оценява 5,79 милиарда активни потребители на социалните мрежи по целия свят – около 69,9% от световното население... мащабът все още е изключителен.

DataReportal също така съобщава, че възрастните прекарват онлайн средно повече от два часа и половина на ден, консумирайки социални и видео съдържание – 18 часа и 36 минути всяка седмица. Това не е само младежка реалност. Същият глобален анализ намира смислена употреба през поколенията; Дори интернет потребителите мъже над 65 години прекарват средно повече от час на ден в социалните мрежи и видео съдържание.

А обемът е огромен. YouTube съобщава, че всяка минута се качват над 500 часа видео. (YouTube Official Blog, “Introducing ‘Like & Describe,’ YouTube’s First Official Trends Podcast,” December 1, 2022). Това означава, че само по време на тази проповед десетки хиляди часове нови видеоклипове могат да се качат в една-единствена платформа.

Проблемът не е, че светът няма какво да гледа. Проблемът е, че светът все още трябва да види характера на Исус.

Понастоящем Хоуп Ченъл Интернешинъл посочва на своя уебсайт, че 3,62 милиарда души – около 44 процента от представеното население, все още нямат достъп до адекватно, културно достижимо свидетелство за Евангелието. Кой ще достигне тези хора?

А какво да кажем за нашата лична ангажираност с Писанието? Ето едно отрезвяващо проучване на адвентните църкви по света, докладвано от

Генералната Конференция: 52 процента от членовете казват, че имат някакво ежедневно лично посвещение, докато 37 процента съобщават за сутрешно и вечерно семейни богослужение. Това задава сериозния въпрос: **Прекарваме ли повече време в консумиране на световните новини, отколкото в получаване на Божието слово?**

Отговорът не е вина без благодат. Има ли значение Библията днес? Същият телефон, който разсейва, може да носи Библията. Същият групов чат, който разпространява слухове, може да носи молитва. Същата камера, която рекламира себе си, може да запише свидетелство. Същата платформа, която засилва самотата, може да помогне за началото на приятелство. Днес нека заедно чуем какво е записал Павел в Римляни 12:1-2

“И така, моля ви, братя, поради Божиите милости да представите телата си в жертва жива, свята, благоугодна на Бога, като ваше духовно служение. И недейте се съобразява с този век, но се преобразявайте чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит какво е Божията воля – това, което е добро, благоугодно на Него и съвършено.”

Битие започва с това, че Бог създава: „В началото Бог създаде небето и земята“ (Битие 1:1). След това човечеството е създадено по Божи образ (Битие 1:27). Само Бог създава светове, но способността ни да си представяме, създаваме, наименуваме, култивираме и общуваме отразява един дар от Създателя. Алиса Труман, директор на отдел „Комуникации“ към Генералната Конференция, предизвика адвентните творци да осъзнаят, че Бог им е поверил уникален глас и аудитория и че дигиталните платформи трябва да станат продължение на служението, а не заместители на мисията.

Вашият дар идва от Създателя; той не е просто ваш, той е ваш с определена цел.

В Един Глас не означава в един стил

Римляни 15:5–6 ни дава библейската същност на В ЕДИН ГЛАС 27: „А Бог на твърдостта и на утехата да ви даде единомислие помежду ви по примера на Христос Исус. Така че единодушно и с една уста да славите Бога и Отца на нашия Господ Исус Христос.“

Един глас не означава един акцент. Това не означава един език, една платформа или една личност. На Петдесетница Светият Дух не е изтрил езиците; Той направил евангелието разбираемо чрез тях. Библейското единство се вижда в многообразието. То представлява много членове и едно тяло, много дарове и един Дух, и много култури, предадени на един Господ, основани на едно Слово, Библията, прогласяващи вечното евангелие.

В Откровение 14, три ангела летят „посред небето“, носейки вечното благовестие на всеки народ, племе, език и хора. Те прогласяват с висок глас. В Писанието, ангелите са вестители; вестта е поверена на Божия

народ. Силният глас не е арогантност. Това е яснота, обхват, неотложност и смелост. И какъв е центърът на това първо ангелско прогласяване? „Бойте се от Бога и въздайте слава.“

Ето го отново. Матей 5 казва: „Прославяйте вашия Отец.“ Откровение 14 казва: „Въздайте слава.“ Вестта на остатъка не може да бъде разнасяна с дух, който се стреми към слава за вестителя. **Вечното благовестие трябва да бъде прогласено от хора, които са се отказали от вечното изкушение да представят живота, че се върти около самите тях.**

Говорим, защото съдът е реален, объркването на Вавилон е реално, поклонението е важно, Божиите заповеди са важни, вярата на Исус е важна и Христос идва скоро. Но всяка отличителна истина трябва да разкрива характера на Агнето. Пророчеството не е дадено, за да ни направи горди, че притежаваме информация. Пророчеството ни призовава да се покланяме на Създателя, да останем верни на Исус, да служим на ближните си и да поканим света да се надява.

Три призива към нашата местна църква

Братя и сестри, позволете ми да отправя три призива към нашата местна църква днес. Същите тези призови могат да се чуят в много страни и на много езици, но трябва да им отговорим ние тук.

Първо, покажете се предадени на Бога.

Вземете устройството си в ръка, ако го имате. Все още не отваряйте някое приложение. Просто го дръжте. Това устройство носи вашето внимание, вашите разговори, вашите спомени и част от вашето влияние. То може да се превърне в олтар за поклонение или инструмент за разсейване. Заедно нека го посветим на Бог.

Второ, покажете се в отношенията си.

Изберете хора, не просто платформи. Помолете Бог да постави пет имена в сърцето ви: роднина, приятел, колега, съсед и някой, когото може да чувствате далеч от вярата. Молете се за тях. Изслушвайте ги. Насърчавайте ги. Служете им. Когато е уместно, поканете ги.

Вашата вест за Световния ден на Глобалното начало на кампанията може да бъде просто: „Исус ме срещна с надежда в труден период. Присъединявам се към вярващите по целия свят в молитва за обновление. Ето как Исус промени живота ми“ или „Вярвам, че Исус обновява всичко. Ако някога поискаш заедно да прочетем едно от Неговите обещания, за мен ще бъде чест.“ Или изпратете лично съобщение: „Днес се сетих за теб. Не искам да ти държа реч; просто искам да знаеш, че си важен за мен и за Бог.“ Използвайте вашите думи, не моите.

Не публикувайте, а след това да изчезнете. Ако някой реагира, отговорете. Ако някой поиска молитва, молете се и предприемете следващи

стъпки. Ако някой иска да учи, поканете зрял ученик от тази местна църква да върви с него. Ако живее далеч, помогнете му да се свърже с вярна местна църква близо до него. Ако някой е в криза, помогнете му да намери подходяща пастирска, медицинска или спешна помощ. Бъдете присъстващи.

Трето, покажете се заедно като църква. Римляни 15 не казва „с една известна уста“. Казва се „единодушно и една уста“. Силата на В ЕДИН ГЛАС 27 не е в това, че един човек изпъква. Тя е в това, че църквата се обединява.

Може би не публикувате публично. Вие все още принадлежите към тази мисия. Можете да се молите за хората, които създават и споделят. Можете да превеждате съдържание на местен език. Можете да проверявате библийската точност. Можете да приветствате хора, които отговарят. Можете да бъдете домакин на хранене, да ръководите малка група, да провеждате библийски часове, да осигурявате транспорт, да посещавате болни, да бъдете ментор на някой млад творец, да подкрепяте финансово медийно служение или да помагате на нов вярващ да намери място в това църковно семейство.

Нашата местна църква не се нуждае само от отделни членове, които публикуват; тя се нуждае от мисионско семейство, готово да приеме хората, до които тези публикации могат да достигнат. Някои могат да създават и споделят. Някои могат да сформират молитвен екип. Някои могат да отговарят на съобщения. Някои могат да провеждат библийски часове.

Не казвайте: „Нямам платформа“. Ако имате живот, предаден на Исус, вие сте свидетел. Не казвайте: „Твърде стар съм.“ Книгата „Деяния на апостолите“ включва и млади, и възрастни хора. Не казвайте: „Твърде млад съм.“ Бог изля Духа Си върху синове и дъщери. Не казвайте: „Църквата ми е твърде малка.“ Християнското движение започна с моеща се група в горната стая. Не казвайте: „Мога да достигна само до местните хора.“ Деяния започва в Йерусалим. Не казвайте: „Не съм креативен.“ Молитвата, гостоприемството, изслушването, щедростта, преводът, насърчението и вярното присъствие са начини да бъдете мисионери.

В ЕДИН ГЛАС 27 е мисия за всички, защото Светият Дух дава дарби на всички

Последният въпрос

Ще позволите ли на светлината си да свети?

Исус казва: „Вие сте светлината на света... Нека свети вашата светлина пред човеците, за да виждат добрите ви дела и да прославят вашия Отец, Който е на небесата.“ (Матей 5:14,16).

Днес милиарди хора скролват около нас – милиарди самоличности, милиони качвания, безброй съобщения. Но зад всяко число стои човек, когото Бог познава по име. Млад човек, който се опитва да реши дали

животът има смисъл. Родител, изтощен от отговорност. Бежанец, тъгуващ за дома. Успешен професионалист, който не може да спи. Тийнейджър, който е тормозен. Възрастен човек, живеещ в тишина. Вярващ, който тихо губи вярата си. Човек на място, където е опасно да следваш Исус. Съсед, който е чувал името на Исус, но никога не е разбирал ясно Библията.

Ще се перчим ли пред множествата или ще се покажем за човека?

Елън Уайт пише: „**Църквата е определеното от Бога средство за спасение на хора от греха**“ (Деяния на апостолите, стр. 10 – ориг.). Църквата съществува за мисия. Ние сме тялото Христово, призовани, надарени и изпратени.

Същият Дух, който изпълни църквата в Деяния, е на разположение и на църквата на остатъка. Същият Исус, който каза „Ще бъдете свидетели“, все още изпраща учениците Си. Същото евангелие, което е пресякло пътища, реки, граници и империи, може да прекоси времева линия, езикова бариера, затворническа стена и затворена врата. Същият Господ, Който умножи хлябовете, може да умножи и вярното свидетелство. Но чудото не е това, което технологиите могат да направят за Бога. **Чудото е това, което Бог може да направи чрез един предаден ученик.**

Апелът

Исус се завръща. Откровението не завършва с безкрайно скролване, безкраен конфликт или безкрайна скръб. Седналият на трона заявява: „*Ето, подновявам всичко*“ (Откровение 21:5). Надеждата започва от тук – не от кампания, не от платформа, а от Исус Христос. Един ден ранените ще бъдат изцелени, смъртта ще бъде победена, сълзите ще бъдат изтрети и Бог ще обитава със Своя народ.

До този ден тримата ангели все още летят. Вечното благовестие все още напредва. Жетвата все още е изобилна. И Господ все още пита: „Кого да изпратя?“

Днес ще оставите ли светлината си да свети?

Ако сте готови да се молите, да творите, да споделяте, да превеждате, да приветствате, давате, да учите, да наставлявате, да посещавате или да служите, тогава днес приемоте Неговия призив и оставете светлината си да свети.

Няма да се перчим. **С Божията благодат ще се покажем.**

Ще се покажем в домовете си, по улиците си, на работните си места, в училищата си, в общността си и онлайн. Обединени с църквите по целия свят, ние ще достигнем хората отвъд нашия Йерусалим, през Юдея и Самария и до краищата на земята. Говорейки в един глас, ще позволим на нашата светлина да свети!